

[Morten Langø.]

enighed om, at vi i fremtiden må have landbrugsordningerne klar så betids, at overenskomstforhandlingerne kan behandles passende, og at folketinget derefter kan stå frit, når det skal bedømme, hvorledes landbrugslovgivningen skal tilrettelægges.

Svend Haugaard: Det korte udvalgsarbejde har yderligere bestyrket det utilfredsstillende i, at vi så stærkt har været i tidnød, og at beslutningerne i disse spørgsmål har været truffet, før de kom i folketinget. Det har af den grund, som flere ordførere har været inde på, hverken været muligt at tage forsvarligt hensyn til de ønsker, der har været fremført fra deputationernes side, eller finde frem til kompromisforslag, som måske under andre forhold havde været mulige.

Under første behandling fremførte jeg ønsket om, at kunstgødningstilskuddet blev overført til en låne- og tilskudsordning til fordel for rationalisering af landbrugets bygninger. Jeg har ført det samme synspunkt frem i udvalget og i øvrigt foreslået, at rapstilskuddet kunne gå hertil; så ministeren har afvist det med den begrundelse, at det ikke var muligt i henhold til de trufne aftaler. Venstre og konservative nikkede pænt hertil, og så er der jo intet at stille op. Det har ikke været muligt inden for den korte tidsfrist at udarbejde et forslag i enkeltheder og da slet ikke derefter at give det en grundig drøftelse i et udvalg, og da resultatet som nævnt var givet på forhånd, har jeg undladt at stille ændringsforslag herom i denne omgang.

Til gengæld har socialistisk folkeparti gjort det. De fremførte ganske vist ikke ved første behandling noget ønske om at røre ved kunstgødningstilskuddet, de nævnte det overhovedet ikke med et ord, så det er kommet lidt hurtigt på, hvad naturligvis er helt i sin orden; men de kunne da i hvert fald kvittere for ideen! Jeg må indrømme, at det undrer mig, at SF er så forhippet på at stille ændringsforslag uden at antyde det mindste om, hvordan de kunne tænke sig det foreslåede praktiseret. Som ændringsforslaget nu foreligger, må det vist siges at være ret mangelfuldt. Hvordan f. eks. med hensyn til gartnerens stilling? Havde det ikke været rimeligt at holde deres andel

udenfor, f. eks. ved at afsætte noget til en dispositionsfond? Har man virkelig tænkt over, om man vil dele hele beløbet ud som tilskud i stedet for at gennemføre en kombination mellem en låne- og en tilskudsordning? Efter hvilke kriterier har man tænkt sig at pengene skal fordeles? Til hvilke brugs- eller kostaldsstørrelser skal det ske? Hvor store beløb skal der gå til den enkelte, og hvilke betingelser er der ved tilskudsmodtagerens eventuelle salg af ejendom osv.? Vi er meget stærkt interesseret i at få en støtteordning for rationalisering af landbrugets bygninger gennemført, fordi det vil give en forbedring af konkurrenceevnen, men også fordi det først og fremmest vil betyde en støtte for de unge, der skal overtage ejendomme til den høje pris, og som er nødt til at gennemføre en rationel og stor produktion for overhovedet at klare deres forpligtelser. Men SF's ændringsforslag er efter vor mening for dårligt forberedt og uden mulighed for, som det foreligger, at blive gennemført i praksis. Vi vil derfor undlade at stemme for det, men vi er indstillet på at vende tilbage til sagen i næste folketingsår, og vi håber, at SF's meget pludseligt opståede kostaldsinteresse vil vise sig at holde længere, så det ikke blot kommer frem her som udtryk for modstand mod kunstgødningstilskuddet.

Det er helt rimeligt, at kontrolforeningerne får mulighed for at nyde godt af en del af mælkertilskuddet. Ikke mindst i en tid, da kvægholdet er ude i visse vanskeligheder, er det meget vigtigt, at man fastholder kontrollen med afstamning og ydelse, så den bedste del af kvægholdet kan bevares og stadig gøres bedre. Jeg er i øvrigt helt enig i hr. Niels Eriksens bemærkninger i den henseende.

Vi mener i øvrigt, at selv om støtten til bygningsrationalisering ikke gennemføres i denne omgang, har afsætningslovforslaget adskillige andre gode sider, som vi i den givne situation må stemme for.

Dette gælder derimod ikke lovforslaget om kornordningen, som vi vil stemme imod. Jeg har tidligere motiveret hvorfor, og det står stadig fast. Vi har i betænkningen fremført en nettokornsalgsordning som en bedre mulighed, og vi udarbejdede i 1965 et lovforslag herom i enkeltheder. Men de tidligere nævnte aftaler og den tidnød, som både ud-